

[PODWSIADACZ *sb m*

N sg podwsiadacz.

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w.

Ten, kto urządza zasadzkę: á [grzesznicy] obrocą nogi fwoie ku vciekaniu/ y od kráiny Affyryyfkiey podwliádacz [subsessor] oblęże ie/ á zágubi iednego z nich Leop 1577 4.Esdr 15/33 (Linde).

Cf [PODSIADACZ]

FP